

[Thestrup.]

til og bagefter at fratage ham Statsborgerretten. |

Evald Christensen: Jeg vil gerne gøre en Bemærkning ud over, hvad jeg sagde før; jeg har ledt efter noget, som jeg gerne vilde have med, men jeg har ikke kunnet finde det før lige nu. Ved Behandlingen af Tillægget til Straffeloven i 1945 stillede Retsforbundet et Ændringsforslag, som jeg gerne vil nævne, særlig med Tanke paa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere, hvad det ærede daværende Medlem Hr. Oluf Pedersen, der var Ordfører, sagde:

„Jeg har desuden tilladt mig at stille et Ændringsforslag til § 4, og det gaar ud paa en Skærpelse. Det sigter paa de Mænd, man kalder Bagmændene, dem, jeg tillægger et meget stort Ansvar for HIPO-Folkene. Medens man efter Lovforslaget skal inddrage Korpsfolkene, altsaa HIPO-Folkene og lignendes Formue, kan man for de andre inddrage Formuen, helt eller delvis. Jeg foreslaar derfor, at Formuen helt eller delvis skal inddrages. Jeg gør det ud fra den Betragtning, at det for disse Folk i endnu højere Grad end for Folk i Almindelighed gælder, at det ømmeste Sted er Pengepungen, og dér bør man ramme dem. Jeg gør det ogsaa ud fra en rent økonomisk Betragtning. Der er ingen Tvivl om, at dette Lovforslags Gennemførelse vil koste mange Penge. Jeg ved ikke, hvor meget det drejer sig om, men det vil vel koste 10—20 Mill. Kr. om Aaret at holde denne Masse Folk i Fængsel. Derfor var det ogsaa rart, om man kunde faa nogle Penge ind, saaledes at de, der havde forsyndet sig, ogsaa kom til at betale.“

Hvis det var blevet vedtaget, kunde Forslagstilleren have sparet sig at forelægge Lovforslaget, og vi kunde have sparet hele Forhandlingen derom i Dag. Hvorfor mon det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ikke stemte for Retsforbundets Ændringsforslag dengang? Havde han da ladet sig belukse af Juristerne, eller havde det noget at gøre med hans daværende Ministerstilling? Jeg nævner det blot, fordi jeg synes, det ikke er uden Interesse.

Der staar saa videre, at Ændringsforslaget blev forkastet med 107 Stemmer mod 2; det ærede Medlem kunde saa nok være med til at stemme det ned; da havde han god Lejlighed til som Minister at arbejde for at faa Lovforslaget skærpet fra „kan“ til „skal“.

Formanden: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg havde Orlov fra Folketinget i 1945, saa personlig var jeg ikke til Stede og kunde hverken stemme for eller imod, ikke engang udtale mig om Sagen, da jeg var Minister uden Portefeuille, og det altsaa ikke laa under min Ressort. Men bortset fra det var jeg Medlem af Samlingsregeringen, og Medlemmer af denne Regering var indgaaet paa Forpligtelse til ikke i Folketinget at fravige, hvad man var blevet enig om i Regeringen. Intet maatte gennemføres, som der ikke herskede Enighed om i Regeringen, men hvad man var blevet enig om, skulde gennemføres. Denne Forpligtelse holdt vi os til; vi har ikke brudt vort Ord. Men denne Overenskomst blev brudt; det var, da man paa grov illoyal Maade gennemførte noget, som vi Kommuniste i Forvejen havde erklæret os som Modstandere af. Det er Forklaringen paa, at Kommuniste ikke tog Særstandpunkt og fulgte Retsforbundet her i Folketinget.

Jeg har ikke talt om Folketingets Behandling af Sagen og Folketingsudvalget og ikke været med her, men i Samlingsregeringen rejste jeg Spørgsmaalet og sagde: Er denne Lov nu affattet saaledes, at jeg kan være sikker paa, at Grev Schimmelmänn mister alt, hvad han ejer og har? Saa fik jeg det Svar fra juridisk Side i Regeringen, at saa vidt det er menneskeligt muligt, var det sket, men at man ikke kunde indføre en absolut Forpligtelse; det vilde stride mod Grundloven og alle andre mulige Principper herhjemme; ligefrem at sige: Domstolene skal dømme Schimmelmänn og Castenskiöld, og hvad de hedder allesammen, saadan og saadan, kan man ikke. Saa kan det være min Fejl, at jeg lod mig nøje dengang. Nu var Grunden maaske den, at jeg ikke dengang var i Stand til at sætte mig saa nøje ind i Sagerne, at jeg kunde hamle op med Juristerne. Hvis jeg dengang havde faaet den Besked, som jeg har faaet nu af den højtærede Justitsminister, havde jeg bedre vidst, hvordan jeg skulde optræde i Samlingsregeringen, men da lod jeg mig nøje med den Forklaring, jeg fik.

Det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard sagde, at dansk Demokrati var at respektere Domstolenes Afgørelser. Det er muligt. Vi har snart faaet mange Forklaringer paa, hvad dansk Demokrati er. Efter min Mening er det udemokratisk og uretfærdigt, at man lader Lensgreve Schimmelmänn beholde sine God-